

علوم انسانی باید بر اساس مکتب واقعی خدانشناسی باشد

یک عضو کمیته فرهنگ و تمدن اسلام و ایران شورای عالی انقلاب فرهنگی با اشاره به اینکه علوم انسانی باید بر اساس مکتب واقعی خدانشناسی باشد گفت: یعنی علوم انسانی می تواند بدون در نظر گرفتن مبدأ هستی مطالب بیان کند ولی وقتی که مبدأ هستی را در نظر می گیرید هدفمند می شود و تغییر کلی پیدا می کند.

یک عضو کمیته فرهنگ و تمدن اسلام و ایران شورای عالی انقلاب فرهنگی با اشاره به اینکه علوم انسانی باید بر اساس مکتب واقعی خدانشناسی باشد گفت: یعنی علوم انسانی می تواند بدون در نظر گرفتن مبدأ هستی مطالب بیان کند ولی وقتی که مبدأ هستی را در نظر می گیرید هدفمند می شود و تغییر کلی پیدا می کند. دکتر محمدعلی آذرشب عضو کمیته فرهنگ و تمدن اسلام و ایران شورای عالی انقلاب فرهنگی در مورد نسبت میان رشد و توسعه یافتگی علوم انسانی و توسعه یافتگی یک کشور به خبرنگار مهر گفت: هدف از علوم انسانی، انسان سازی است. خود علوم انسانی هر چقدر که توسعه پیدا کند هیچ تأثیری در جامعه ندارد ولی تأثیرش وقتی ظاهر می شود که علوم انسانی به این سمت برود که انسان را بسازد وقتی که انسان ساخته شد جامعه هم ساخته می شود.

وی افزود: وقتی انسان زنده شد یعنی تمام ارگانهای جامعه زنده می شود پس در توسعه علوم انسانی یعنی توسعه انسان سازی، انسان محور هر تغییری است که در جامعه داده می شود. **إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ** یعنی هرگونه تغییری که در جامعه حاصل می شود باید از انسان شروع شود. طبیعی است که مسائل پیچیده ای که برای عمق بخشیدن علوم انسانی در جامعه بشری به وجود آمده، نیاز به جهت دادن به این علوم را بیشتر می طلبد تا در خدمت انسان سازی باشد. مکتب های مختلف افکار و اندیشه های مختلفی که به وجود آمده وسایل گسترده ارتباطات جمعی خلأ بزرگی ایجاد می کنند که باید پر شوند تا توسط علوم انسانی که می تواند در خدمت ساختن انسان باشد قرار بگیرد.

آذرشب ادامه داد: از آن مهمتر صحت علوم انسانی است که باید جنبه تئوری نداشته و بلکه جهت عملی داشته باشد. یعنی به سمت عملی بودن این علوم رفت و از این مهمتر باید بر اساس مکتب واقعی خدانشناسی باشد یعنی علوم انسانی می تواند بدون در نظر گرفتن مبدأ هستی مطالب بیان کند ولی وقتی که مبدأ هستی را در نظر می گیرید هدفمند می شود و تغییر کلی پیدا می کند.

وی افزود: یعنی هر چند که گفته می شود علوم طبیعی علوم تئوریک و آزمایشی است و ارتباطی با ایئولوژی ندارند مبنای علوم انسانی ایئولوژیکی است. امکان ندارد که علوم انسانی را از ایئولوژی و در نظر گرفتن جهان بینی بدور بدانیم. باید جهان بینی در آن گنجانده شود.

این استاد دانشگاه تهران تصریح کرد: به همین جهت علوم انسانی از اهمیت بیشتری برخوردار خواهد شد. باید با علوم انسانی که در دامن غرب پرورش یافته با حساسیت خاص برخورد کنیم زیرا یک بخش آن علوم انسانی است که بدون در نظر گرفتن خدانشناسی رشد و پرورش یافته است. علوم انسانی باید جهت عملی و انسان سازی داشته باشد و در آن خدانشناسی لحاظ شود. از آن مهمتر باید در نظر بگیریم که چه مؤلفه هایی از آن انسان سازی می کند و می تواند جامعه و انسان را زنده کند و او را به حرکت به سمت تکامل وا دارد. این مؤلفه ها مهم هستند.

وی یادآور شد: مؤلفه انسان سازی در چارچوب علوم انسانی مسئله عزت، مبادله معرفت یا به قول قرآن تعارف که همان مبادله معرفتی است و دیگر مؤلفه های معرفتی که برای احیای انسان در نظر گرفته می شود تا اینکه علوم انسانی نتیجه دهد و بتواند انسان سازی را به نحو احسن ارائه دهد.